

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De partibus Obedientiæ. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

obediens è proximo sequitur dominum. Vnde Dominus quasi fidelis socius vbi deuentum est ad locum difficile ad transeundum porrigit ei manum iuuans eum. In Psalm. Adhæsit anima mea post te : me suscepit dextera tua. Attendendum etiam est quod sequitur : Verè dominus est in loco isto, dicit Iacob. Deus dominum se exhibet verè obedienti, cum iuuando, conseruando, & ei prouidendo: & meritò, cum ille se exhibeat seruù Dei, voluntatem eius adimplendo. Item attendendum est quod Iacob postea dixit, Quàm terribilis est locus iste? Terribilis est locus sanctus scilicet locus religionis, propter domini præsentiam. Sollicitè enim debet se habere qui sunt in religione, propter hoc quòd dominus præsens est. Hoc est vnum illorù quæ Deus requirit ab homine : scilicet sollicitè ambulare cum Deo suo. Michæa 6. Terrorem incutere deberet his qui peccant in locis sanctis, pœna illorù qui in locis sanctis peccauerunt: vt pœna Luciferi & Adam. Sequitur : Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cali. Domus Dei dicitur religio: quia in verè obedientibus Deus habet dominium. Porta verò cali est propter propinquitatem quam habet perfecta obedientia ad Dei visionem. Vx illis qui de porta cali faciunt portam inferni: & de domo Dei, speluncam latronum: vt qui simoniacè intrant religionem aliquam, vel proprietarij sunt ibi. Matth. 21. Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis eam speluncam latronum. Item: Vx illis religiosi qui de scala regni cælestis scalam faciunt confusionis, quorum peccata tanto amplius fecerunt hominibus, quanto ipsi sunt in gradu altiori.

De partibus Obedientie.

CAP. V.

Est obedientia reprehensibilis, & est obedientia cõmendabilis: Obedientia reprehensibilis est triplex. ¶ Prima est quam aliquis obedit creaturæ inferiori homine: vt pecuniæ. Ecc. 10. Pecuniæ obediunt omnia. ¶ Secunda est, cù ex remissione superioris & ceruicofitate inferioris accidit quod ille obedit qui debet imperare, & ille imperat qui debet obedire, cù scilicet ille est supra qui deberet esse infra, & membrum super verticem se extollit. Pro. 30. Per tria mouetur terra, & quartum quod non potest sustinere, per seruum cum regnauerit &c. ¶ Tertia est, cù aliquis suo superiori in malo obedit. Gr. in Moral. Nunquã p obedientiã malũ fieri. Aliquando autè debet bonũ, quod agitur, per obedientiã intermitteri. Bern. in epistolis: Facere malũ quolibet etiã iubete domino, cõstat nõ esse obedientiã, sed potius inobedienciã. Gre. Caueat subditi ne plusquam expedit sine subiecti, ne dũ plusquam expedit studet subiecti;

superiorum cōpellantur vicia venerari. Aug. Sic modus obedientiæ tenendus est, vt bonis in malo nō cōsentias, nec malis in bono non contradicas. ¶ Obedientia verò cōmendabilis quædã est necessaria, quædã abundãs vel perfecta. Necessaria est, vt quum aliquis obedit in his quibus tenetur obedire. Abundãs verò est, quum obediatur etiam in his in quibus non tenetur obedire. Bern. Subjectus huiusmodi, obedientiam quæ finibus cohibetur nouerit imperfectam: nam perfecta obedientia legem nescit, terminis non arctatur, neque cōtenta angustiis professionis, largiori voluntate fertur in latitudinem charitatis. Idem ad perfectionem obedientiæ pertinet, nō solum facere quod iubetur, sed etiam sicut iubetur. Ber. Illum optimũ dixerim obedientiæ gradum, cum eo animo opus iniunctum recipit quo & præcipitur. Gen. 17. dicitur de Abraham. Et circumcidit carnem preputij eorum statim ipsa die, sicut præcepit ei Deus. Matt. 1. Exurgens Ioseph à somno, fecit sicut præcepit ei angelus. Io. 14. Sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. ¶ Itẽ notandũ, quòd est obedientia quæ debetur ex natura: vt illa quæ debetur Deo. Act. 5. Obedire oportet Deo magis quã hominibus. Et illa quæ debetur patribus carnalibus. Ad Eph. 6. Filij obedite patribus vestris in domino, hoc enim iustum. Item ad Coloss. 3. Filij, obedite parentibus vestris, per omnia: hoc enim beneplacitũ est domino. Item est obedientia quæ nō debetur ex natura, sed habuit voluntatem principium sui, vel voluntatem liberam, vel nō liberam. Velut seruus domino. ad Coloss. 3. Serui, obedite per omnia dominis vestris. Voluntatem verò liberam sui principium habuit obedientia quam vxor debet viro, vel quam debet subditus prelati. ad Eph. 5. Mulieres subdite sint viris suis in omnibus. Gen. 3. mulieri dicitur: Sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui. ad Heb. 13. Obedite præpositis vestris, & subiacete eis.

De his quæ aduersantur obedientiæ. Et de duodecim malis quæ propria voluntas homini facit.

CAP. VI.

Obedientiæ primo aduersatur proprius sensus, deinde propria voluntas. Sicut equus videns nō est idoneus circumire ad molã: sic qui habet propriũ sensum: nō est aptus voluntati obedientiæ. Deu. 12. Nō facietis ibi quod nos facimus hic hodie singuli quod sibi rectum videtur. Iudic. 17. In diebus illis non erat rex in Israël: sed vnusquisque quod rectũ sibi videbatur, hoc faciebat. Exemplum relinquendi proprium sensum, dedit Christus à matre sua in templo inuentus. Luc. 2. Descendit cũ eis: venit